

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 93/2015
24.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ж.М., због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене адв. Р.Ф., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К. 526/13 од 11.04.2014. године и Вишег суда у Врању Кж 354/14 од 05.11.2014. године, у седници већа одржаној 24.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К. 526/13 од 11.04.2014. године и Вишег суда у Врању Кж 354/14 од 05.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К. 526/13 од 11.04.2014. године окр. Ж.М., оглашена је кривом због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Одлучујући о жалби окривљене и њеног браниоца, Виши суд у Врању је пресудом Кж 354/14 од 05.11.2014. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљене адв. Р.Ф., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. ств 1. тачка 1. и став 4. ЗКП и повреде уставног права на једнаку заштиту права и на правно средство из члана 36. став 1. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Ж.М., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окр. Ж.М., не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП а из образложења захтева и навода да је суд утврдио чињенично стање на основу исказа оштећеног и сведока, његових кућних пријатеља који су пристрасно сведочили, да је оштећени монтирао процес против окривљене и злоупотребљавао своја процесна права, да суд у циљу утврђивања истине није извео све предложене доказе, чије извођење бранилац предлаже и у поднетом захтеву као и навода којима бранилац описује начин на који је оштећени допринио одуговлачењу судског поступка и начин виђања заједничког детета, као и да суд није ценио ранији живот окривљене и понашање оштећеног, произилази да се захтевом оспорава утврђено чињенично стање. Осим тога, бранилац у захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка која се састоји у томе што су изреке првостепене и другостепене пресуде неразумљиве, противречне саме себи и разлозима пресуда, а осим тога суд није дао разлоге из којих је одбио предлог окривљене за саслушањем сведока у циљу утврђивања истине. Овим наводима бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП.

Међутим, погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, као и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене Ж.М. оценио недозвољеним.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода изнетог у захтеву да је у поступку пред нижестепеним судовима повређено право окривљене на правично суђење, с обзиром на то да таква повреда није утврђена одлуком Уставног суда нити је уз захтев достављена одлука Уставног суда којом би евентуално била утврђена наведена повреда, а што је услов прописан одредбом члана 484. ЗКП, када се захтев за заштиту законитости подноси и због повреде људског права.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа- судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**